

**Mnenje Odbora regij – Razvojna politika EU v podporo vključujoči rasti in trajnostnemu razvoju –
Povečevanje učinka razvojne politike EU**

(2011/C 192/03)

ODBOR REGIJ

- se strinja s Komisijo, da je kljub doseženemu napredku na nekaterih socialnih področjih potrebnega še veliko dela za dejansko uresničitev razvojnih ciljev, ki si jih je mednarodna skupnost pred dobrim desetletjem zastavila v Deklaraciji tisočletja;
- je mnenja, da bi bilo treba več pozornosti nameniti dejavnikom, ki so povezani z razpoložljivimi viri za financiranje razvoja, hkrati pa ohraniti zaveze na področju pomoči, ob podpiranju mobilizacije nacionalnih virov držav v razvoju, krepitvi njihovih davčnih sistemov, boju proti korupciji, spodbujanju boja proti davčnim utajam, begu kapitala in nezakonitim finančnim tokovom ter ob podpiranju iskanja novih virov financiranja;
- izraža obžalovanje, da Evropska komisija kljub temu, da priznava temeljno vlogo lokalnih in regionalnih oblasti v okviru razvojne pomoči in programov sodelovanja, v zeleni knjigi ni upoštevala njihove vse pomembnejše vloge v politiki sodelovanja EU, ki si prizadeva za učinkovitost in za podporo širše družbe. Zato poziva k temu, da se regionalnim in lokalnim oblastem pri spodbujanju razvoja s podporo širše družbe, vzpostavljanju učinkovitih organov upravljanja v državah v razvoju ter uvajanju energetskega modela, ki je z okoljskega vidika trajnosten, dodeli bolj osrednja vloga;
- izraža željo, da bi revizija evropske razvojne politike in evropsko soglasje sledila usmeritvi, določeni v sporočilu *Lokalne skupnosti: akterji razvoja*, ki poudarja pomen, vlogo in dodano vrednost teh skupnosti v okviru navedenih področij in politik; s tega vidika bo OR za spodbujanje izmenjav in oblikovanje foruma za politično izražanje lokalnih in regionalnih oblasti na področju razvojnega sodelovanja še naprej v tesnem sodelovanju z Evropsko komisijo organiziral letno konferenco o decentraliziranem sodelovanju.

Poročevalec	Jesús GAMALLO ALLER (ES/EPP), generalni direktor za zunanje odnose in odnose z Evropsko unijo, vlada avtonomne pokrajine Galicije
Referenčni dokument	Zelena knjiga – Razvojna politika EU v podporo vključujoči rasti in trajnostnemu razvoju – Povečevanje učinka razvojne politike EU COM(2010) 629 konč.

I. POLITIČNA PRIPOROČILA

ODBOR REGIJ

Splošne ugotovitve

- se strinja s Komisijo, da je kljub doseženemu napredku na nekaterih socialnih področjih potrebnega še veliko dela za dejansko uresničitev razvojnih ciljev, ki si jih je mednarodna skupnost pred dobrim desetletjem zastavila v Deklaraciji tisočletja;
- tako kot Komisija meni, da je treba povečati vpliv in dodano vrednost razvojne politike EU, da bi uresničili razvojne cilje tisočletja; meni tudi, da je uresničitev te naloge še toliko bolj nujna v razmerah hude gospodarske krize, s katero se spoprijema veliko držav donatork;
- obžaluje, da zelena knjiga ne obravnava natančneje meril, ki so potrebna za opredelitev dodane vrednosti ukrepov sodelovanja EU, da ne posveča večje pozornosti potrebi po podrobnejši oceni učinka rezultatov ter da ne predlaga ukrepov za nadaljevanje prizadevanj pariškega načrta, agende za ukrepanje iz Akre ter zavez, ki izvirajo iz Evropskega soglasja o razvoju in kodeksa ravnanja EU;
- je mnenja, da bi bilo treba več pozornosti nameniti dejavnikom, ki so povezani z razpoložljivimi viri za financiranje razvoja, hkrati pa ohraniti zaveze na področju pomoči, ob podpiranju mobilizacije nacionalnih virov držav v razvoju, krepitvi njihovih davčnih sistemov, boju proti korupciji, spodbujanju boja proti davčnim utajam, begu kapitala in nezakonitim finančnim tokovom ter ob podpiranju iskanja novih virov financiranja;
- je prepričan, da so dobro opredeljeni ukrepi pomoči, ki se sistematično spremljajo in ocenjujejo, za donatorje dejansko zelo koristna naložba. Gre za naložbo v področje svobode in pravice, saj ta prispeva k oblikovanju pravičnejših družb, ki trdneje temeljijo na spoštovanju človekovih pravic, gre pa tudi za naložbo v možnosti napredka in blaginje, saj je v medsebojno odvisnem svetu razvoj nekaterih tudi vir stabilnosti in dinamike drugih; končno gre za naložbo v varnost, saj se tako zmanjšujejo napetosti in izboljša upravljanje mednarodnega sistema;
- potrjuje svoje prepričanje, da je mednarodna pomoč zgolj eden od cele vrste dejavnikov, ki lahko spodbudijo proces razvoja v najrevnejših državah, in je zato treba izboljšati usklajenost politik, ki jih izvajajo države donatorke, ter oblikovati regulativne okvire, ki urejajo mednarodne transakcije in kmetijske subvencije bogatih držav, na tak način, da bodo možnosti napredka, ki jih ponuja globalizacija, čim enakomerneje porazdeljene; vendar obžaluje, da v zeleni knjigi ti vidiki niso ustrezno obravnavani, čeprav je o njih potekala razprava na srečanjih mednarodnih voditeljev v okviru Združenih narodov in skupine G-20;
- izraža obžalovanje, da Evropska komisija kljub temu, da priznava temeljno vlogo lokalnih in regionalnih oblasti v okviru razvojne pomoči in programov sodelovanja, v zeleni knjigi ni upoštevala njihove vse pomembnejše vloge v politiki sodelovanja EU, ki si prizadeva za učinkovitost in za podporo širše družbe. Zato poziva k temu, da se regionalnim in lokalnim oblastem pri spodbujanju razvoja s podporo širše družbe, vzpostavljanju učinkovitih organov upravljanja v državah v razvoju ter uvajanju energetskega modela, ki je z okoljskega vidika trajnosten, dodeli bolj osrednja vloga;
- izraža željo, da bi revizija evropske razvojne politike in evropsko soglasje sledila usmeritvi, določeni v sporočilu *Lokalne skupnosti: akterji razvoja*, ki poudarja pomen, vlogo in dodano vrednost teh skupnosti v okviru navedenih področij in politik; s tega vidika bo OR za spodbujanje izmenjav in oblikovanje foruma za politično izražanje lokalnih in regionalnih oblasti na področju razvojnega sodelovanja še naprej v tesnem sodelovanju z Evropsko komisijo organiziral letno konferenco o decentraliziranem sodelovanju;
- opozarja na mnenje Odbora regij (CdR 116/2010) *Pomladanski paket: Akcijski načrt EU za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja*, v katerem je bilo predlagano, „da bi lahko razmislili o možnosti, da bi vsaka izmed 100 000 regionalnih in lokalnih oblasti ob upoštevanju svoje nacionalne zakonodaje pristojevoljno sklenila, da razvojni pomoči letno nameni vsaj en euro na prebivalca. Lokalne in regionalne oblasti, ki niso neposredno vključene v decentralizirano sodelovanje, bi lahko prispevale svoj prispevek v sklad, namenjen razvojni pomoči lokalnih oblasti, tako kot se to danes že izvaja v Španiji. Ukrepe, ki posredno prispevajo k razvoju (npr. ukrepi ozaveščanja javnosti o revščini v svetu), bi lahko prav tako šteli kot prispevek v tem okviru“.

Povečati učinek razvojne politike

ODBOR REGIJ

10. se strinja s Komisijo, da je primerno, da se ta pomoč osredotoči „na področja, na katerih je to dodano vrednost mogoče jasno pokazati“; vendar ugotavlja, da ne obstajajo merila in kazalniki, na podlagi katerih bi bilo mogoče nedvoumno določiti, ali se sposobnost EU za zagotavljanje dodane vrednosti v njeni politiki sodelovanja izboljšuje;

11. se strinja s priporočilom Komisije, da se ohranijo in izboljšajo postopki ocene učinka sodelovanja v okviru EU, ter predlaga, da ima EU na voljo velik manevrski prostor za uvajanje trdnejših in bolj inovativnih postopkov ocene učinka, na primer s postopki, ki izvirajo iz uporabe naključnih tehnik (naključna ocena) in jih EU praktično še ni uporabila. Ta prizadevanja bi bilo treba razširiti tudi na področje decentraliziranega sodelovanja;

12. soglaša s Komisijo, da se nameni prednost cilju „rast za človeški razvoj“, in sicer iz vsaj dveh razlogov: i) prvič zato, ker se bo na tak način odpravilo neskladje, ki je obvladovalo dodeljevanje pomoči v zadnjih letih, ko je bil poudarek na socialnih razsežnostih razvoja, ki jih je težko ohraniti brez vključujočega gospodarskega napredka; ii) drugič pa zato, ker kriza dandanes škodi potencialu za rast, za zmanjšanje revščine in za ustvarjanje delovnih mest v gospodarstvih številnih držav v razvoju;

13. vseeno ponovno opozarja, da rast in razvoj nista sinonima in da razvoj pomeni tudi krepitev proizvodnih zmogljivosti, spodbujanje dosežkov na socialnem področju in porazdelitev blaginje na nekem ozemlju na podlagi trajnostnega razvoja na lokalni in regionalni ravni, ki je geografsko uravnotežen in dostopen tudi najrevnejšim sektorjem;

14. poudarja, da je za uresničljivost tega razvoja na lokalni in regionalni ravni ključnega pomena sodelovanje regionalnih in lokalnih oblasti, ki so ključni akterji pri ustvarjanju lokalne in trajne rasti;

15. se strinja s Komisijo, da sta krepitev institucij držav partneric in izboljševanje njihove učinkovitosti in legitimnosti med bistvenimi nalogami vsakršne strategije razvoja ter da izboljšujeta razmere za upravljanje gospodarskih in družbenih sprememb;

16. vendar poziva Komisijo, naj večjo pozornost nameni negativnemu vplivu odvisnosti od pomoči na kakovost institucij in večji pomen nalogam v zvezi z odločnim bojem proti korupciji in krepitvijo davčnih zmogljivosti držav v razvoju, saj se tako ne izboljša samo kakovost njihovih institucij, temveč se tudi zmanjša njihova odvisnost od pomoči ter poveča njihova sposobnost mobilizacije nacionalnih virov;

17. vztraja, da imajo procesi decentralizacije zelo pomembno vlogo pri vzpostavljanju bolj legitimnih in učinkovitih institucij, saj to omogoči približati vlado državljanom in ukoreniniti demokratične vrednote v družbi. Regionalne in lokalne oblasti bi morale imeti temeljno vlogo pri spodbujanju teh procesov, vendar pa ta vidik v zeleni knjigi ni obravnavan;

18. soglaša s Komisijo, da je za zagotovitev razvoja treba doseči določeno raven varnosti. Zato morajo donatorji preučevati obstoječe povezave med varnostnimi in razvojnimi zadevami ter jih obravnavati kot zadeve, ki so povezane; hkrati morajo v državah s šibko državno strukturo tudi podpreti krepitev institucij ter spodbujati človekove pravice in socialno kohezijo, ob vzpostavljanju mehanizmov za zgodnje opozarjanje in mehanizmov preventivne diplomacije; vendar poziva Komisijo, da dodatno pojasni porazdelitev pristojnosti na teh področjih med pristojnimi službami EU za sodelovanje in službami, odgovornimi za zunanje delovanje;

19. soglaša s Komisijo, da je za izboljšanje učinkovitosti pomoči nujno, da usklajevanje med evropskimi donatorji postane „bolj sistematično in učinkovito“, ter ocenjuje, da je predlog, ki ga mora Komisija zaradi usklajevanja ciklov nacionalnega načrtovanja programov v letu 2011 predložiti Svetu, primeren; poleg tega opozarja, da je cilj boljšega usklajevanja pomoči eno od načel, opredeljenih v pariškem načrtu o učinkovitosti pomoči, ki je sestavni del Evropskega soglasja o razvoju in eno od ureditvenih načel ustanovnih besedil EU (Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, maastrichtske Pogodbe o Evropski uniji in Lizbonske pogodbe);

20. obžaluje, da zelena knjiga razen usklajevanja ne omenja drugega vidika, ki dopolnjuje področje usklajevanja ter ponuja velikanske možnosti, in sicer potrebe po napredku pri delitvi dela med evropskimi donatorji. Te porazdelitve nalog ne bi smeli obravnavati zgolj na ravni nacionalnih donatorjev, temveč tudi z vidika odnosov donatorjev z donatorji na podnacionalni (regionalni in lokalni) ravni, saj imajo ti pomembno vlogo v mnogih vrstah sodelovanja EU; zato zahteva, da Komisija v okviru skupnih evropskih služb, tj. v okviru službe za zunanje delovanje ter GD za razvoj in sodelovanje, ustanovi podporne točke za regionalne in lokalne oblasti v EU in tudi v državah partnericah. Poleg tega meni, da je nujno oblikovati posebno proračunsko postavko, ki bo na voljo lokalnim in regionalnim oblastem EU;

21. meni, da bi bilo za zagotovitev napredka, ko gre za ustrezno delitev dela, zaželeno, da zelena knjiga podpre, da se v politiko pomoči EU vključi pristop, ki ne bi temeljil zgolj na ciljih, temveč tudi na akterjih in porazdelitvi pristojnosti med njimi, tj. pristopa, ki bi ovrednotil prispevek regionalnih in lokalnih oblasti k izboljšanju in učinkovitosti politike sodelovanja;

22. opozarja, da je pomoč le en element javne politike donatorjev z vplivom na razvojni potencial partnerskih držav. Zato je večja skladnost javnih politik eden ključnih ciljev razvojne politike EU. To načelo v EU obstaja že od nekdaj (Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti, maastrichtska Pogodba o Evropski uniji in Lizbonska pogodba). Poročila Komisije o letni oceni napredka držav članic (in same Komisije) pri

temeljnih sektorskih vidikih na področju skladnosti politik so pomemben instrument za spodbuditev napredka in prevzemanja odgovornosti v zvezi s tem. OR v zvezi s tem opozarja na pomen nadaljnjih reform skupne kmetijske politike, ki bodo zagotovile, da ta ne bo v nasprotju s cilji razvojne politike EU;

23. želi poudariti, da vzpostavljeni stiki med evropskimi lokalnimi oblastmi in lokalnimi oblastmi v državah upravičenkah omogočajo konkreten napredek pri uporabi načela prevzemanja odgovornosti, ki je v ospredju Pariške deklaracije in ne sme ostati zgolj v domeni držav članic;

24. vztraja, da je treba spoštovati osnovna pravila trgovinskih sporazumov EU, ne da bi odpravili zahteve glede pravil o poreklu proizvodov, ki prihajajo iz partnerskih držav, četudi je to lahko del pridružitvenih sporazumov. Treba je oceniti morebitne negativne učinke na neovirano delovanje notranjega trga v zvezi z odstopanji od pravil z vidika morebitnih prednosti, ki bi se s spodbujanjem izključno lokalne proizvodnje lahko zagotovile v prid trajnostnemu razvoju teh držav;

25. se strinja s Komisijo, da proračunska pomoč ni rešitev za vse težave in da se je zato k slednji treba zateči šele po predhodno opravljeni temeljiti analizi razmer v državi; vendar opozarja, da je ta proračunska podpora eden od načinov zagotavljanja pomoči, ki spodbuja usklajevanje med njenimi donatorji in prevzemanje odgovornosti partnerskih držav. Gre za dva cilja, ki bi morala podpreti to formulo, če so seveda razmere za to ustrezne;

26. poudarja svoj interes za spodbujanje sodelovanja med Odborom regij in Evropsko komisijo na področju politike decentraliziranega razvojnega sodelovanja. Poleg tega poudarja, da je treba nadaljevati prizadevanja, da bi vse države članice ter vse lokalne in regionalne oblasti uporabljale atlas decentraliziranega sodelovanja, ki vključuje dejavnosti, ki jih financirajo lokalne in regionalne oblasti EU na tem področju. Prav tako opozarja na koristnost portala decentraliziranega razvojnega sodelovanja, ki bo prispeval k boljšemu povezovanju partnerjev na tem področju kot tudi k večji učinkovitosti pomoči in preprečevanju podvajanja;

27. meni, da mora EU poleg ekonomskega prispevka lokalnih in regionalnih oblasti v večji meri upoštevati tudi pomembno dodano vrednost, ki jo ustvarijo lokalne ali regionalne skupnosti na nekaterih specializiranih področjih. Pridobljene izkušnje in njihova znanja v sektorjih, ki zagotavljajo rešitve, prilagojene potrebam partnerskih držav, zagotavljajo tem skupnostim dodano vrednost za sodelovanje na področjih, kot so krepitev upravnih zmogljivosti, prostorsko načrtovanje, izobraževanje, civilna zaščita, prehranska varnost s pomočjo kmetijstva in ribištva, obnovljivi viri energije, vodni viri, okolje, pomorske znanosti ter raziskave in razvoj, ki se izkoriščajo za razvoj. To velja zlasti za regije na skrajnem obrobju kot aktivne

zunanje meje in platforme EU v svetu, ki lahko povečajo učinkovitost evropske razvojne politike.

Politika kot katalizator za vključujočo in trajnostno rast

ODBOR REGIJ

28. se strinja s predlogom, naj pomoč služi kot gonilo vključujoči in trajnostni rasti v partnerskih državah; vendar obžaluje, da zelena knjiga ne navaja dveh ključnih vidikov za doseg tega cilja. Prvi se nanaša na potrebo po spodbujanju ustrezne porazdelitve rezultatov napredka tako, da se razdelitev dohodka prizna kot parameter pravičnosti, ki je družbeno zaželen. Določena raven pravičnosti je potrebna, da se zagotovi stabilnost, utrdijo institucije in spodbudi rast, ki ima širšo družbeno podlago. Drugi vidik je povezan s potrebo po okrepitevi davčne zmogljivosti zadevnih držav in potrebo po boju proti goljufijam, begu kapitala ter nezakonitim finančnim tokovom, ki izčrpavajo redke nacionalne vire držav v razvoju, s tem pa omejujejo njihove možnosti za napredek;

29. vendar opozarja na dejstvo, da je razvoj nekaj več kot zgolj rast, saj pomeni tudi zagotavljanje dosežkov na socialnem področju, utrjevanje institucij ter družbene in proizvodne preobrazbe posameznih držav. Zato bi moral biti cilj pospeševati vključujočo in trajnostno rast, ki spodbuja proces razvoja, zasedranega v lokalnih in regionalnih skupnostih;

30. poudarja pomen enakopravnosti za doseganje trajnostne rasti v partnerskih državah. Poleg tega, da gre za eno temeljnih vprašanj človekovih pravic, so reforme, ki ženskam in dekletom omogočajo, da v družbi v celoti uresničujejo svoje možnosti, – ne da bi bile pri tem diskriminirane ali da bi jim grozilo nasilje – najučinkovitejši način za naše partnerske države, da razvijejo svoja nacionalna gospodarstva;

31. meni, da oblikovanje trdnih in legitimnih institucij zahteva, da se zagotovi večji pomen vidikom razdelitve, povezanim s porazdelitvijo koristi rasti in priložnosti ter tudi izražanju mnenj v državah samih, ob zagotavljanju napredka pri procesih decentralizacije, ki institucije približujejo državljanom. Za to je treba okrepiti zmogljivosti lokalnih in regionalnih oblasti iz partnerskih držav na področju upravljanja, pri tem pa se opirati na programe, kot sta TAIEX ali Erasmus, kar bo prispevalo k boljšemu izkoriščanju sredstev za sodelovanje. Obenem Odbor poziva Komisijo, naj uvede programe za sektorsko proračunsko podporo, ki bodo lokalnim in regionalnim oblastem v državah v razvoju olajšali dostop do sredstev;

32. priznava, da je eden od temeljnih vidikov razvoja dobra politika na področju izobraževanja, in poziva EU, naj eden od ciljev njene politike razvojnega sodelovanja postane spodbujanje izobraževanja v teh državah;

33. opozarja, da je za dosego tega cilja treba spodbujati in podpirati procese decentralizacije v partnerskih državah, kjer je to primerno, pri čemer je treba potrditi načelo subsidiarnosti pri razdelitvi pristojnosti. Decentralizacija je ustrezen način za demokratizacijo držav in njihovo trdnejšo umestitev v družbeno realnost. Je tudi nujen pogoj za to, da se razvojni proces razširi na celotno ozemlje in vsa družbena področja.

Trajnostni razvoj

ODBOR REGIJ

34. se strinja z zeleno knjigo, ki opozarja, da je treba v vsakršni strategiji trajnostnega razvoja upoštevati pomen vidikov, povezanih z bojem proti podnebnim spremembam in s podporo biotski raznovrstnosti; vendar tudi opozarja, da podnebne spremembe in drugi okoljski vidiki za nekatere države v razvoju odpirajo možnosti za napredek, ob izkoriščanju naravnih in okoljskih virov, ki so jim na voljo. Zaveza, ki jo je EU sprejela v Københavnu in potrdila v Cancúnu, poudarja pomen, ki se pripisuje tej razsežnosti razvojnih procesov, kot tudi potrebo, da se podprejo prizadevanja partnerskih držav na področju prilagajanja podnebnim spremembam in blažitve njihovih posledic;

35. v zvezi s tem obžaluje, da zelena knjiga ne ponuja bolj izčrpane vizije vloge podnacionalnih (regionalnih in lokalnih) oblasti pri pripravi trdne okoljske strategije. Ti organi so bistveni za izvajanje trajnostnih strategij upravljanja z vodo in odpadki, energetske preskrbe in zaščite ranljivih ekosistemov;

36. se strinja, da je energetski model, ki so ga sprejele posamezne države, eden ključnih elementov vsakršne okoljsko trajnostne strategije razvoja; od tod nujnost spodbujanja večje uporabe obnovljivih virov energije; v zvezi s tem ugotavlja, da so ustrezne izkušnje EU lahko koristne za nekatere države v razvoju; obenem ugotavlja, da so v nekaterih izmed njih posebni pogoji, ki spodbujajo razvoj tovrstnih energetskih panog;

37. predlaga podpis Konvencije županov in regij na mednarodni ravni, da bi vsem državljanom zagotovili oskrbo z energijo v okviru skupnih programov in s pomočjo ustreznega in posebnega finančnega instrumenta;

38. poziva k temu, da se ta cilj spremembe energetskega modela v prid obnovljivim virom energije dopolni z drugimi prizadevanji za izboljšanje zmogljivosti energetske infrastrukture držav in dostopa njihovih najbolj ranljivih skupin prebivalstva do energije pod ustreznimi pogoji.

Kmetijstvo in zanesljiva preskrba s hrano

ODBOR REGIJ

39. se strinja s Komisijo, da sta razvoj podeželja in zanesljiva preskrba s hrano bistvena elementa razvojnega procesa, saj se nanašata na ključni sektor procesov rasti in gospodarske preobrazbe v najrevnejših državah, in sta pogoja za uveljavljanje temeljne pravice dostopa do ustrezne prehrane, kar vpliva tudi na druge človekove pravice (do zdravja, izobraževanja in dela) in na stopnjo avtonomije posamezne države v mednarodnem okviru;

40. opaža, da je sedanjo krizo poslabšala še neobičajna rast cen surovin, vključno s cenami živil, kar zelo močno vpliva na pogoje preskrbe v najrevnejših državah, zlasti v podsaharski Afriki, saj so številne izmed njih neto uvoznice živil; poudarja, da bi to lahko povzročilo veliko nazadovanje na področju že uresničenih socialnih dosežkov;

41. meni, da je to stanje posledica štirih dejavnikov: i) povečanega povpraševanja večjih držav z intenzivno stopnjo rasti, ki spodbujajo množične mednarodne nakupe tovrstnih proizvodov; ii) nezadostne udeležbe bogatih držav in nezadostnih javnih naložb v državah v razvoju v zadnjih letih, kar zadeva potrebne naložbe v razvoj podeželja; iii) strategij špekulantov, ki v teh proizvodih vidijo vir dobička in v ta namen vlagajo sredstva; ter iv) posledic okoljske škode za produktivnost tal in kmetijstva;

42. poziva, naj politika sodelovanja EU ne ponavlja napak, storjenih v preteklosti, in naj EU pri opredeljevanju svojih strategij mednarodne pomoči večjo prednost nameni razvoju podeželja in zanesljivi preskrbi s hrano v partnerskih državah; v zvezi s tem opozarja, da ima EU dolgoletne izkušnje na področju razvoja podeželja, kmetijske politike in pomoči za preskrbo s hrano, ki bi jih lahko posredovala državam v razvoju;

43. poziva, naj se pri tem upoštevajo tudi zmogljivosti in izkušnje regij. Lokalne in regionalne oblasti imajo izkušnje na področjih načrtovanja osnovne infrastrukture za distribucijo živil, preučevanja rodovitnosti tal in prilagajanja pridelave krajevnim okoljskim razmeram, upravljanja ranljivih lokalnih ekosistemov in priprave načrtov za preskrbo prebivalstva. Zato je pomembno, da se ti akterji v pravem obsegu vključijo v politiko sodelovanja EU.

V Bruslju, 11. maja 2011

*Predsednica
Odbora regij*
Mercedes BRESSO